Exclusiu o inclusiu?

Per PepMaria el dt., 03/04/2018 - 09:00

En un curs sobre religions del món a la Universitat, la Naima preguntava al convidat que havia presentat el cristianisme per què els cristians consideren que Jesús té el privilegi de ser considerat Fill de Déu i no només un profeta com en altres religions. La Naima és suau, intel·ligent, espontània, i una musulmana sincera.La pregunta sembla lligar el títol de Jesús com a Fill de Déu amb un exclusivisme cristià: les altres religions poden reivindicar tenir profetes com a fundadors, però el cristianisme “és més xulo que totes” perquè predica que el seu fundador és més important que els altres: és el Fill de Déu, és Déu mateix fet home.
Aquesta interpretació exclusivista és ben legítima, i està fonamentada en diversos fets de la història del cristianisme: formes impositives de ser missioner, les croades, la inquisició, el menyspreu dels no cristians, etc.
Però hi ha una altra interpretació de la figura de Jesús, també lligada a la història del cristianisme: concretament a la vida de Jesús i als primers anys després de la seva mort. Jesús viva en un país on una colla de savis jueus excloïen socialment els jueus que no complien la Llei de Moisès en nom d’un Déu que –segons ells – estima els qui la compleixen i no estima els incomplidors. En canvi, ell va sentir una profunda comunió i fraternitat envers tots aquells que no complien la Llei, però que se sentien gratuïtament estimats per Déu: no per com eren ells, sinó per com era Déu. Va sentir que Déu és un Pare/Mare que ens estima abans que comencem a actuar: no un comerciant que espera que actuem per decidir si ens estima o no. Ens estima fem el que fem: si actuem amb amor, el seu amor és joiós; si actuem amb odi, el seu amor és dolgut i ens convida a la conversió.
Jesús, a més de sentir dins del cor aquest Amor del Pare, el va transmetre al seu voltant, tot incloent els qui estaven exclosos. Per això, els primers cristians van considerar-lo la manifestació plena de Déu: el seu Fill. I també van considerar tots els homes i dones fills i filles de Déu sense condicions.
La pregunta cristiana fonamental no és, doncs, si Jesús és més exclusiu que els altres profetes; sinó si els cristians estimem la gent com Jesús: incloent a tothom.
Naima, germana: moltes gràcies per recordar als cristians que hem de ser humils i germans de tothom. Demanem junts a Déu que la humanitat sigui una gran família on ningú no sigui exclòs. *Inshallah*.
.....
“Uneix-te a la comunitat dels sants
i coneix la delícia
de la teva pròpia ànima.
Entra a les ruïnes del teu cor
i aprèn el que significa la humilitat.”
Rumi *La cura del pastor*
“Ja no hi ha jueu ni grec, esclau ni lliure, home ni dona: tots sou un de sol en Jesucrist.” *Carta de Pau als Gàlates* 3,28.
· “Quan tothom t’abandona, Déu es queda amb tu.”
M. Gandhi.
.....
· En quines situacions i grups humans et preguntes per la teva exclusivitat?
· En quines situacions et situes com a comerciant? I en quines com a germà incondicional?